

Det er en Vending, i hvilken man kan lægge baade godt og ondt. Der kan lægges i den, at man vil se gennem lang Tid, om Forholdene ikke kunde falde til Ro, om Tyskland bliver et roligt og fredeligt Medlem indenfor Folkeforbundet, og om dets Tilstedeværelse dér ikke giver Anledning til forøgede Kriser og forøgede Vanskeligheder under Forhandlingerne. Hvis man lægger dette ind i det, tror jeg for min Del, at saa vil man meget længe paa Grundlag deraf kunne sige, at Tiden ikke er inde til at foretage Forandringer i Danmark. Thi det maa vi alle regne med, at den Dag, da Tyskland er Medlem af Folkenes Forbund, da dette i anden Grad, end det hidtil har været Tilfældet, bliver Brændpunktet for de store politiske Modsetninger — siden maaske endda mere ved Optagelsen af Rusland —, vil der være mange flere Kriser, mange flere Øjeblikke med stor Spænding, hvor det vil blive forkyndt over Verden, at nu staa alt paa Spil. Det er ikke saaledes, at fordi man har fundet Former, under hvilke man kan forhandle Stærterne imellem, er man dermed ude over Vanskelighederne, saa vil disse forsvinde. Ingen af os har nogen Sinde tænkt dette, og hvis det er saadanne Fordringer, man vil stille, da ligger Muligheden langt ude. Jeg kunde ogsaa tænke mig det andet, at man egentlig her i første Række har tænkt paa kun at se selve Kendsgerningen fuldbyrdet og saa de allernærmeste Følger deraf, se, om det dog gik saa taaleligt, saaledes at man i den Henseende ikke fandt Anledning til øget Uro, men snarere kunde faa noget mere Betyggelse.

De ærede Medlemmer har dernæst peget paa, at af afgørende Betydning maatte det være, hvorvidt Danmark opnaaede en Voldgiftstraktat med Tyskland, og af hvilket Indhold denne blev. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde til os, at det var dog underligt, at vi sagde, at uanset om Traktatens Indhold blev en Smule værre eller bedre, vilde vi alligevel anbefale det Lovforslag, der her foreligger. Der forekommer mig ikke at kunne peges paa blot det mindste underlige deri, thi Forholdet er jo dog dette, at de Forslag, som vi her har fremlagt, er fremlagt paa et tidligere Tidspunkt, før der var virkelig Udsigt til en Voldgiftsordning med Tyskland. De Tanker, vi har været Talsmænd for, har været fremført paa Tider, hvor vi ingenlunde kunde gøre Regning paa en Voldgiftsordning med Tyskland, endsiige paa en tilfredsstillende Voldgiftsordning, og dette, at man rykker et Skridt fremad i den Henseende — ja, jeg forstaa, at det kan lette Vejen til en rime-

lig Militærordning i Danmark for dem, der har været betænkelige derved, men at det skulde være en nødvendig Betingelse for os, der forud for disse Forhandlinger har anset det for rigtigt at gaa til dette Skridt, det kan man dog paa ingen mulig Maade regne med. Begrundelsen for vor Holding ligger jo først og sidst i en eneste bestemt Ting, nemlig i Erkendelsen af, at det Militærvesen, vi har i Danmark, er et Militærvesen, som ikke i nogen alvorlig Situation, overfor et alvorligt Angreb, kan bruges til noget som helst andet end ødelægge en Række danske Menneskers Liv. Det er Baggrunden og det, der har dannet Grundlaget for hele den Forhandling, som har fundet Sted om dette Spørgsmaal i Danmark, ikke blot efter det radikale Venstres Skabelse, men ogsaa i Aartier forud for det radikale Venstres Tid, paa et Tidspunkt, da Mænd, som hørte til det daværende Venstre, førte Ordet for den samme Opfattelse.

Dernæst rettede det ærede Medlem Hr. Brorsen sin Opmærksomhed mod Nedrustningskonferencen og sagde, at nu i Maj samles man til de forberedende Forhandlinger — ja, det gør man vel — om, hvorledes Programmet for den kommende Nedrustningskonference skal være. Det er jo muligt, at der kan komme mange interessante Ting frem ved den Lejlighed, men jeg ser ganske vist ikke, at vi kan gøre Regning paa, at der dér fremkommer Ting, som kan være afgørende og bestemmende for os. Det er paa Forhaand udelukket, at der gennem Forhandlingerne enten dér eller ved den kommende Nedrustningskonference, skulde være Udgangspunkt for at stille Fordringer til Danmark, der paa nogen Maade gaar ud over det, vi her har foreliggende som Forslag. Saadanne Krav har ikke Hjemmel i Forbundspagten, ikke Udgangspunkt i nogen af de Forhandlinger, der har været ført, og det vilde ikke være tænkeligt, at de virkelig kunde føres frem.

Paa den anden Side tror jeg, man maa være klar over, at de Forhandlinger, der forestaar om en Nedrustning, er Forhandlinger, der vil komme til at gaa langsomt og besværligt. Naar man møder til Drøftelsen, vil Striden staa om, hvorvidt den kun skal gælde Hæren, eller den skal gælde baade Hær og Flaade. Modsetningerne mellem de forskellige interesserede Magter vil her træde frem. Drages Spørgsmaalet om Flaaden ind, vil skarpe Modsetninger melde sig mellem dem, der under Englands Førerskab med Styrke vil kræve Afskaffelsen af Undervandsbaade, og de andre Magter, de Magter,